

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1372/2025
13.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Гордане Којић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Лазића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 160/23 од 30.08.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 1020/24 од 02.04.2025. године, у седници већа одржаној дана 13.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Лазића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Обреновцу К 160/23 од 30.08.2024. године и Вишег суда у Београду Кж1 1020/24 од 02.04.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу К 160/23 од 30.08.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела ометање службеног лица у вршењу службене дужности из члана 23. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, као и остале трошкове кривичног поступка, с тим што ће о висини истих бити одлучено посеним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 1020/24 од 02.04.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Лазић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд правноснажне пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Бранилац окривљеног АА, као разлог подношења захтева за заштиту законитости наводи одредбу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП која је општег карактера и прописује оквирно разлоге за подношење захтева за заштиту законитости. Наведену одредбу, бранилац не конкретизује навођењем повреде закона у смислу члана 485. став 4. ЗКП, већ изложеним наводима захтева истиче да је другостепени суд повредио одредбу члана 451. став 1. ЗКП, јер пресуду није испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који је истакнут у жалби, будући да је у својој пресуди расправљао искључиво о чињеничном стању, иако из тог разлога жалба није била изјављена, док је истакнуте разлоге жалбе само формално навео. Поред овога, бранилац у захтеву оспорава и чињенично стање и оцену доказа, изношењем сопственог виђења догађаја и сопственог мишљења о правној природи предузетих радњи окривљеног, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде чланова 440. и 451. став 1. ЗКП, то је Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић